

[Niels Westerby.]

I sin tid, da man udarbejdede en zoneplan for Danmark, blev den udarbejdet af landsplanudvalget og sendt til udtalelse hos de forskellige interesserede organisationer.

Senere er resultatet så kommet i de forskellige styrelser og i folketinget. Jeg stiller mig meget skeptisk over for, om man nogen sinde havde fået en zoneplan, hvis alle de interesserede organisationer, som udtalte sig om den, selv havde siddet i landsplanudvalget og deltaget i dette arbejde.

For nylig nedsatte statsministeren et udvalg, der skulle tage stilling til pressens forhold og spørgsmålet om, hvorvidt man skulle give statsstøtte til pressen under en eller anden form. Der blev både af journalisternes forening og af selve dagspressens organisationer ridset en række punkter op, og også her nedsatte man et udvalg bestående af 7 uvildige og kyndige personer, der skulle udrede tingene. Det var selvfølgelig også meningen, at de behørig organisationer kunne udtale sig og resultatet så komme ind i folketinget.

Jeg tror, at disse to fortilfælde vil være gode at tage i betragtning, når man nedsætter en trafikkommission. Det er jo meget ofte således, at kommissionsbetænkninger er temmelig vage og intetsigende, ja, til tider ligefrem hyllet i tåge, simpelt hen fordi der er blevet politiseret i selve kommissionen. Det, vi har brug for her i det høje ting, og som jeg formoder også trafikministeren og regeringen har brug for, er at få nogle klare udredninger af problematikken og de forskellige alternative løsninger, som findes på i dette tilfælde det trafikpolitiske område.

Vi ville derfor foretrække, at man i stedet for den fremgangsmåde, man har valgt, havde nedsat en kommission, hvis medlemmer var kyndige på de forskellige trafikpolitiske områder, og at de mange interesseorganisationer, som er nævnt i lovforslagets § 2, stk. 1, derefter udtalte sig om disse mere klare og mere velbelyste problemstillinger, som var ridset op af de kyndige personer, således at også interesseorganisationernes synspunkter klart kom frem i relation hertil. Derefter ville folketinget og regeringen have et meget bedre grundlag at tage stilling på, når man konkret skulle

omsætte kommissionsudredningen i praktiske lovforslag. Jeg vil gerne understrege dette, også ud fra mange andre synspunkter.

Det, trafikministeren foreslår, er, at de politiske partier skal være repræsenteret i selve kommissionen. Er det mon rigtigt? Vi tror ikke, det er rigtigt, at et enkelt medlem fra hvert af de forskellige partier skal sidde i kommissionen og derved mere eller mindre blive bundet, hvorved man til en vis grad foregriber behandlingen af lovforslaget herinde i det høje ting. Vi ville i høj grad foretrække, at de politiske partier ikke blev repræsenteret i kommissionen, således at der ikke allerede dér foregik en slags politisering fra partiernes side, som foregreb behandlingen her i tinget og gjorde den virkelige politiske stillingtagen her lidt vanskelig og tilsløret, så at den måske ikke blev så klar og god, som den burde være.

Vi vil altså meget henstille til den højtærede trafikminister, at de politiske partier ikke bliver repræsenteret i kommissionen, og vi mener som nævnt heller ikke, at det vil være rigtigt at have interesseorganisationerne dér, for de vil sikkert begynde at brydes i kommissionen, og der vil blive indgået en række kompromiser, så det bliver meget vanskeligt at få de klare problemstillinger frem. På disse to meget væsentlige punkter tror vi at det er nødvendigt at foretage en ændring i trafikministerens lovforslag. Jeg vil her også henvise til den praksis og tradition, man har i Sverige på dette område; selv om der kommer mange udmærkede kommissionsudredninger i Danmark, tror jeg ikke, man går Danmarks ære for nær ved at sige, at man i Sverige i al almindelighed har nået i hvert fald mindst lige så gode resultater som her, og dér anvender man altså den fremgangsmåde, jeg her har skitseret.

Vi anser det altså for uheldigt, at de politiske partier bliver bundet på forhånd. Vi anser det for uheldigt, at der bliver politiseret i en kommission. Vi ønsker en strengt saglig udredning af problemerne, og derfor vil vi kraftigt henstille til det høje tings medlemmer at medvirke til at ændre arbejdsgangen, forretningsgangen og sammensætningen af kommissionen. Vi har i øvrigt ikke mange bemærkninger at gøre til